

[Ingerlise Koefoed]

gode ideer, nogle gode tanker og en udmærket uddannelse, regner måske på nogle andre forudsætninger, måske på nogle mere socialistiske forudsætninger, det tør jeg ikke sige noget om. Men jeg siger: hvem skal vælge, hvilke eksperter man skal tro på, og har man ikke lov til at lægge politik ind i det valg, når man ser forskellige forudsigelser?

Jeg synes, hr. Camre kommer meget langt ud ved at stå heroppe og sige, at der findes ikke nogen af vores økonomer, som han har respekt for – og så udbeder han sig navnene. Det får han ikke her. Men det kan han få ved andre lejligheder.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Hvis man er i tvivl om, hvad det er, fru Ingerlise Koefoed mener, kan man tage Politiken for i dag, hvor fru Ingerlise Koefoed har en artikel, der fortæller, at for SF er målet fuld beskæftigelse meget væsentligere end for os andre, og derfor er SF villig til at gå videre.

Nej, fru Ingerlise Koefoed, hvis man går det stykke ud over vores politik, ud over de udvidelser i offentlig aktivitet, som ligger i vores politik, spænder man buen så hårdt, at den brister, og så får man et tilbageslag for beskæftigelsen i stedet for det, som fru Ingerlise Koefoed ønsker. Jeg betvivler ikke et sekund SFs og fru Ingerlise Koefoeds gode vilje og gode hensigter, men jeg betvivler i allerhøjeste grad – ja, jeg ikke bare betvivler, men jeg er 100 pct. sikker på, at det er den forkerte politik, det er de forkerte midler, og den politik vil skade det mål, som fru Ingerlise Koefoed og SF er enige med regeringen i.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Så vil jeg bare gerne bede om at få at vide: hvordan har socialdemokratiets hidtil førte politik gavnet beskæftigelsen? Hvad er det, der er sket i de senere år, andet end en stadig større vækst i arbejdsløsheden?

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Fru Ingerlise Koefoed benytter sig nu af nøjagtig den samme argumentation som par-

tierne længst til højre i denne sal, nemlig at sige; dér kan I se, I har gjort dette, I har gjort hint, og beskæftigelsen er ikke blevet bedre. Nej, fru Ingerlise Koefoed, for forudsætningerne er stadig blevet værre. Hvis man ser væk fra de forudsætninger, der ligger i virkeligheden, der ligger i forringelsen af det internationale bytteforhold og en stadig skærpelse af den internationale konkurrence, hvis man ser bort fra det, kan man godt komme med nogle fantasiløsninger, men virkeligheden er naturligvis, at vi gennem den beskæftigelsespolitik, der er blevet ført i krisærene, har fået en væsentlig højere beskæftigelse, end vi ville have haft, hvis vi ikke havde ført denne politik.

Det er kendsgerningerne i det stykke. Jeg synes, vi skal begynde i det hele taget i denne sag at diskutere ud fra virkeligheden og ud fra, hvad der er muligt at realisere i virkeligheden – og ikke ud fra nogle fantasital.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Præcis derfor har vi sagt, at vi vil gøre, hvad vi kan, for at hjælpe socialdemokratiet til at gennemføre en beskæftigelsesplan med 50.000 nye arbejdspladser. Det er vores håb, at vi så kan gennemføre vores virkelighed bagefter. Jeg mener, at det her eventyrskrivi med, hvad der er virkelighed, og hvad der ikke er virkelighed, er fuldstændig ligegyldigt. Det vigtige i denne sag er, at der kommer noget i gang. Vi er villige til at hjælpe med til, at det kommer i gang, men det er klart, at vi ikke kan blive enige om alle midlerne, og jeg mener, at nogle af de midler, hr. Camre henviser til, er forkerte. Jeg mener ikke, at man gennem de midler, der hedder indkomstpolitik, indgreb i dyrtidsreguleringer og sådan nogle ting, har opnået noget som helst andet end at gøre beskæftigelsessituationen dårligere og situationen for de mennesker, der bærer murstenene her i landet, hvis de overhovedet får lov til at bære dem, dårligere.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Nu drøfter vi altså her i dag overhovedet ikke noget om indkomstpolitik eller indgreb i